

Psychiaters in opstand tegen gedwongen opnames

650 Vlaamse psychiaters pikken de verouderde wetgeving over de collocaties - gedwongen opnames in de psychiatrie - niet meer. Dat schrijven ze in een opiniestuk in deze krant.

Van onze redacteur

Guy Tegenbos

BrusselSinds de ophef die vorig jaar ontstond rond de dood van de gecolloqueerde patiënt Jonathan Jacob, in een politiecel in Mortsel in 2010, is bij de psychiaters de laatste twijfel verdwenen: de wetgeving op de gedwongen opname is kaduuk, er moet er een nieuwe komen. Formeel ondertekenen zes kopstukken van de Vlaamse psychiatrie de oproep in deze krant om een nieuwe regelgeving te maken, maar ze doen dit in naam van de 650 leden van de Vlaamse Vereniging voor Psychiatrie.

De case van Jonathan Jacob was het pijnlijkste maar lang niet het enige bewijs van de ontsporing van de gedwongen opnames in ons land. Er gebeuren bijna 3.000 gedwongen opnames per jaar in Vlaanderen. Dat zijn er acht per dag. En dat aantal stijgt nog: plus veertig procent in de laatste tien jaar.

Voor liefst 85 procent van de gedwongen opnames wordt niet de gewone procedure gebruikt, maar de dringende, die als uitzondering bedoeld was.

Als die dringende procedure wordt ingeroepen, moet alleen een haastje-repje rapport opgesteld worden door de eerst beschikbare arts: een huisarts, zelfs een nierspecialist, eender wie. Van enige observatie van de patiënt is nauwelijks sprake.

De psychiaters willen een andere wetgeving zodat alleen een psychiater en niet langer eender welke arts zo'n rapport mag schrijven. Ten tweede willen ze niet meer dat zo'n rapport op een drafje geschreven wordt: er moet tijd zijn om de patiënt professioneel te observeren; een verblijf van 24 uur met intense observatie in een spoedgevallendienst met psychiatrische permanentie is het absolute minimum.

De gedwongen opnames zijn het hoofdthema van het congres van de Vlaamse psychiaters dat vandaag plaatsvindt in Brussel. Onderzoek toont aan dat, in België, voor de meeste patiënten die gedwongen worden opgenomen, die opname zo traumatiserend is dat ze nadien heel negatief staan tegenover psychiatrische hulp.

Blz. 37 opinie.

© Corelio

